

skal forringes. Og det kan man ikke snakke sig uden om.

Kl. 18.05

Tredje næstformand (Kaj Ikast):
Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes nok, det er at overdramatisere den her sag lidt, når man ligesom gør den til målet for, om man har solidariske interesser, altså om man har solidarisk vilje eller man ikke har.

Når hr. Laustsen udregner tabet for den lavest lønnede til at være 54.000 kr. over 40 år, så synes jeg nok, at jeg er lidt skuffet over Socialdemokratiets ambitioner. Jeg synes måske, det er lidt svagt af det tidligere regeringsledende parti ikke at have større ambitioner end at komme tilbage til magten efter 40 år. Det må man nok sige, det synes jeg faktisk er lidt skuffende. Jeg synes egentlig, vi i Danmark er interesseret i at have et stærkt Socialdemokrati, så magten kan skifte lidt. Det er faktisk vores intentioner, vores opfattelse af et velfungerende demokrati.

Men i det hele taget synes jeg, at debatten herom, altså at det her er pejlesagen på, om man går ind for solidaritet i samfundet eller ikke, er lidt overdreven.

Som jeg redegjorde for tidligere, da jeg beskrev historien, er det, som regeringen foreslår nu, jo altså ikke anderledes end det, som Socialdemokratiet gik ind for, argumenterede for i 1997 og 1998.

Denne her sag er jo en kombination af at op-suge købekraft, som var det oprindelige formål, og så er det blevet et spørgsmål om kapitalpension, altså en pensionsordning, obligatorisk pension, kan man kalde det, og så om omfordeling. Det er jo de tre ting, der ligger i det her.

Vi ser gerne omfordeling. I den debat vi havde for nogle dage siden om finansieringen af fremtidens velfærdssamfund, bekymrede jeg mig om den manglende solidaritet i samfundet – en solidaritet, som allerede gik fløjten under den socialdemokratiske regering. Da var der mange små tegn på, at selv den socialdemokratiske/radikale regering i sine tiltag, sin politiske indsats, ligesom anfægtede solidariteten.

Jeg er ikke i tvivl om, at den tendens fortsætter under den nuværende regering, og det synes vi ikke om. Det er i hvert fald helt sikkert, at solidariteten i samfundet blandt vælgerne er svigtende i forhold til, hvad den var engang.

Det er blevet sagt her, at vi har en af de bedste omfordelinger i verden. Vi har måske den bedste omfordeling af økonomi i verden. Det er vi faktisk stolte af i Kristeligt Folkeparti. Men den er også svigtende, det er vi helt enige i. Og det forslag, der ligger her fra regeringen, bidrager til det.

Alligevel må vi jo konstatere og indrømme, fordi vi nu har styr på historien, at vi stemte imod den solidariske ordning i 1998. Det var, fordi vi ikke mente, det var tiden til at lave om på indkomstudjævningen. Vi var i den socialdemokratiske ledede regering i 1993 og lavede dengang en skattereform, som vi mente havde en passende balance af omfordeling i sig. Derfor mente vi ikke, det var rigtigt at gøre det i 1998. Så kunne det måske også have lidt at gøre med, at det tiltag her var en del af pinsepakken, som vi ikke var med i, og som vi så stemte imod to-talt set.

Men som sagt går vi ind for omfordeling og solidaritet i samfundet, men mener egentlig, at den skal foregå på andre måder i skattesystemet. Derfor har vi ikke afklaret vores stilling til den sag her. Vi vil faktisk vente og se, hvad der kommer i den finanslov, som vi kommer til at kende i løbet af nogle dage eller en uges tid, og vi vil vente med at tage stilling til det her lovforslag, indtil vi har set finansloven, og hvad der ligger i den.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Der er jo altså i dag en meget, meget stor forskel på Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet og dermed også på hr. Ole M. Nielsen og undertegnede i og med, at Kristeligt Folkeparti støttede dannelsen af en VK-regering, der indtil dato har stillet forslag på forslag på forslag. Og som jeg har set Kristeligt Folkepartis politik og kender den – de er meget optaget af de dårligst stillede i vores samfund og bekæmper ulighed og en lang, lang række ting, for slet ikke at nævne miljø og ulandsbistand og sådan noget – forestiller jeg mig, at man i Kristeligt Folkeparti må ligge søvnløs hver eneste nat efter alle de ting, der er kommet her.

Derfor er jeg selvfølgelig lidt glad for, at Kristeligt Folkeparti er tvivlende over for, om de vil støtte lovforslaget. Men jeg føler, det var bedre, om man helt klart og tydeligt sagde fra i dag over for det asociale forslag, som regeringen her har fremsat.